

holdende Tillæg til § 39 i Forretningsordenen, det andet vedkommende Tillæg til hele Regulativet angaaende lønede Embedsmænd.

- 3) Til 2den Behandling: Forslag til Lov angaaende at Landboernes Forpligtelse til at rydde Brandsteder indskrænkes.

Mødet hævet kl. 2³/₄.

41de Møde.

Torsdagen den 5te December.

Protokollen for forrige Møde oplæstes.

Formanden: Jeg har at meddele, at den femte Landsstingsmand for niende Kreds (Krarup) har været fraværende i tredje Møde paa Grund af Bortreise.

Frå Folkethingets Formand har jeg modtaget det af Folkethinget vedtagne Forslag til Lov om Anvendelsen af forskellige Arter af Straffearbejde. Jeg gjør derom Anmeldelse.

Den første Sag paa Dagsordenen er Forsættelse ved Indenrigsministeren af Udkast til Lov om Udredningen af Districtsheste til Brug for Hæren. Den høitærede Minister har Ordet.

Indenrigsministeren: Den Lov, til hvilken jeg har den Ære at forelægge det høitærede Thing et Udkast, i Genhold til Regjeringsens Beslutning, deler sig egentlig i 2 Afsnit. Det første angaaer Opøsningen af det hidtil bestaaende Udredningsforhold af Heste til Brug for Hæren, og det andet angaaer Ordningen af et nyt Udredningsforhold til det samme Tiemed for Fremtiden. Der er imidlertid een Omstændighed, som har havt en gjennemgribende Indflydelse paa Udkastets Affattelse med Hensyn til begge dets Afsnit, det er det særdeles store Antal Heste, der vistnok turde beløbe sig til endog noget over 9,000, af hvilke Armeen for Dieblicket er i Besiddelse. Hvad nemlig den første Deel af Sagen, Opøsningen af det hidtil bestaaende Udredningsforhold, angaaer, da kunde der være Meget, der talte for at benytte den Wei, som i Anordningen af

1774 er anvist til Opøsningen af dette Forhold, nemlig at erklære de stillede Heste indkaldte til bestandig Tjeneste, hvorved Gienomsretten af sig selv gaaer over til Staten; men man har dog troet, at denne Fremgangsmaade, der iøvrigt er bibeholdt i Slutningen af § 2 som en Maade, der kan indtræde, naar de nærværende Udredere sniffer det, idet de i saa Fald, i Genhold til dette deres Duffe, kunne udtræde af Udredningsforholdet uden videre, blot at de blive frie for at tilbagebetale Remonteringspengene og miste Kravet paa en Hest, — man har dog troet, at denne Opøsningsmaade vilde i og for sig nu være mindre naturlig, da man ikke har benyttet den, dengang Hestene bleve indkaldte hverken i 1848 eller i 1849, og det derfor vilde synes noget synderligt nu, efterat Krigsperioden har været saalænge, paa eengang at indkalde, Hestene til bestandig Tjeneste, skjøndt Sandsynligheden dog er mere for, at den Tjeneste, der nu er tilbage for dem i Krigen, vil blive kortere end den, der allerede er ydet af dem. Dertil synes det ogsaa, at man billigt maatte lade de Udredere, der ønskede det, og hvis Heste virkelig ere tilstede in natura, have Afgang til at faae dem tilbage, imod naturligvis at tilbagebetale de af dem oppebaarne Remonteringspenge. Man har derfor troet at maatte foretrække den Opøsningsmaade, Lovudkastet indeholder, og det navnlig ogsaa, fordi man ved at gaae denne Wei, allerede vil erholde Anbringelse for en Deel af det meget store Antal Heste, som Armeen nu er i Besiddelse af, og med hvilke Krigsbestyrelsen vil bestinde sig i en temmelig betydelig Forlegenhed, om den paa eengang skulde stille sig ved dem, — Noget der jo ikke kunde skee, uden i høi Grad deels at trykke Priserne paa Heste overhovedet her i Landet, og deels at udsætte Statskassen for at faae meget Lidt ind i Penges for den betydelige Værdi, som nu staaer i Hestene.

Det andet Afsnit af Lovudkastet gaaer ud paa at ordne Udredningen for Fremtiden saaledes, at der er et vist Antal Heste, som ere til Hærens Disposition, saavel i Fredstid som i Krigstid, mellem hvilke to Tilstande der ofte kan indtræde Overgange, hvis Charakter det er vanskeligt rigtigt at betegne, men som